

Publicerad 2006-11-15 19:18 av Robert W
midsommarkransbarnens sista sång

jag kommer ihåg mig själv
midsommarkransens sprakande son

hur jag såg
tunnelbanornas dundrande
in i mörkret
och jag minns hur de lovade mig
hela världen
och flykten därifrån

jag var bara en pojke då barnen försvann
och hittades
slängda i diket utanför nya Konsum

och min fröken
tryckte om min axel då jag påstod
att de inte alls
var i himlen

att det inte fanns några änglar,

och i skogen ovanför
min mors lägenhet
strök det omkring fula gubbar

och igenklistrade porrtidningar
blommade
ur marken

vi lärde oss fort
vad som dolde sig
bakom varje vuxens
leende

och Bullen med Martin Timell
ljöd i bakgrunden
då

min farsa kom tillbaka från
behandlingshemmet
med två nya fåror
under sina ögon

tio år senare
var jag bara en man när jag stängde dörren
och såg bilen
falla ner i eld på motorvägen
utan mig

och min dåvarande flickvän
skakade som ett asplöv då hon höll om mig
och sa
att det kändes som om hon höll om
en död man

och jag höll henne intill mig
strök handen
över hennes bruna lockar

och tänkte på de barnen som försvann
och hittades i ett dike
utanför nya Konsum

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Robert W med Poeter.se id #9735 innehar upphovsrätten